DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

2. december 2010 *

I sag C-276/09,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 8. april 2009, indgået til Domstolen den 20. juli 2009, i sagen:

Everything Everywhere Ltd, tidligere T-Mobile (UK) Ltd,

mod

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský og T. von Danwitz (refererende dommer),

* Processprog: engelsk.

generaladvokat: P. Cruz Villalón
justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 30. september 2010,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Everything Everywhere Ltd, tidligere T-Mobile (UK) Ltd, ved J. Peacock, QC, og barrister M. Angiolini

— Det Forenede Kongeriges regering ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af barrister R. Hill

— den græske regering ved S. Spyropoulos, M. Germani og V. Karra, som befuldmægtigede

— Irland ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, og barrister B. Doherty

— Europa-Kommissionen ved R. Lyal og M. Afonso, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1) og 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«), der bestemmer, at bl.a. formidling af lån og transaktioner vedrørende betalinger og overførsler er fritaget for merværdiafgift (herefter »moms«).

2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Everything Everywhere Ltd, tidligere T-Mobile (UK) Ltd (herefter »Everything Everywhere«), og Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (herefter »Commissioners«) vedrørende momsbehandlingen af gebyrer, som Everything Everywhere fakturerer sine kunder, når de vælger visse metoder til betaling af deres månedlige regning.

Retsforskrifter

EU-retlige forskrifter

3 Ifølge sjette direktivs artikel 2, nr. 1), pålægges moms af »levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab«.

4 Sjette direktivs artikel 13, punkt B, der har overskriften »Andre fritagelser«, bestemmer:

»Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

[...]

d) følgende transaktioner:

1. ydelse og formidling af lån samt forvaltning af lån ved den person, som har ydet lånene

[...]

3. transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre i handelsforhold benyttede dokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer

[...]«

Nationale bestemmelser

5 Fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1) og 3), er blevet gennemført i Det Forenede Kongerige ved Group 5, Item 1 og 5, i Schedule 9 til momsloven af 1994 (Value Added Tax Act 1994), der fritager følgende transaktioner for moms:

»1. [u]dstedelse, overførsel, modtagelse eller behandling af penge, sikkerhed for penge eller enhver form for nota eller ordre om betaling af penge

[...]

5. [y]delse af formidlingstjenester vedrørende enhver form for transaktion omhandlet i item 1, 2, 3, 4 eller 6 (hvad enten en sådan transaktion er endeligt afsluttet eller ikke) udført af en person, der optræder i egenskab af formidler«.

6 Note 5-5B i Group 5 i Schedule 9 til momsloven af 1994 bestemmer:

»5) I forbindelse med item 5 består »formidlingstjenester« i at skabe kontakt, med henblik på tilvejebringelse af finansielle tjenesteydelser, mellem

a) personer, der ønsker eller eventuelt ønsker at modtage finansielle tjenesteydelser, og

b) personer, der udfører finansielle tjenesteydelser

samt (ved finansielle tjenesteydelser, der hører under item 1, 2, 3 eller 4) udførelse af forberedelser til indgåelsen af aftaler med henblik på udførelse af disse finansielle tjenesteydelser, dog ikke udførelse af markedsundersøgelser, produktdesign, annoncering, reklame eller lignende ydelser eller indsamling, sammenholdelse og tilvejebringelse af informationer i forbindelse med disse aktiviteter.

5A) I forbindelse med item 5 optræder en person »i egenskab af formidler«, når denne optræder som formidler eller en af formidlerne mellem

a) en person, der udfører finansielle tjenesteydelser, og

b) en person, der ønsker eller eventuelt ønsker at modtage finansielle tjenesteydelser

[...]

5B) I forbindelse med note 5 og 5A forstås ved »finansielle tjenesteydelser« udførelsen af en af de i item 1, 2, 3, 4 eller 6 omhandlede transaktioner.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

7 Everything Everywhere er en virksomhed i telekommunikationssektoren, der yder mobiltelefonitjenester. For at få disse tjenesteydelser kan kunderne betale forskudsvist, ved at kreditere deres kundekonto, eller sidst i faktureringsperioden. I sidstnævnte tilfælde tilsender Everything Everywhere sine kunder en månedlig regning, som disse kan betale på forskellige måder. Kunderne kan vælge mellem betaling:

— ved opkrævning via betalingsserviceordningen (»direct debit«)

— ved overførsel via Bankers' Automated Clearing System (bankernes automatiske clearingsystem (BACS), herefter »BACS-overførsel«)

— med debet- eller kreditkort via telefon eller internet

— via tredjepart, der fungerer som en agent, der er bemyndiget til at modtage betalingen, f.eks. ved skranken på et postkontor (»Post Office«)

— med check, der sendes med post, eller

— ved skranken i en afdeling af enten Everything Everywheres bank, dvs. HSBC Bank plc, eller en anden bank til Everything Everywheres bankkonto.

8 Når en kunde betaler sin regning via betalingsserviceordningen eller en BACS-overførsel, opkræver Everything Everywhere ikke ekstra gebyrer af kunden.

9 Opkrævning via betalingsserviceordningen forudsætter en »betalingsservicefuldmagt«, dvs. en fast instruks fra kunden til dennes bank om at foretage betalinger til Everything Everywhere på dennes anmodning. På dette grundlag søger Everything Everywhere for hver forfalden betaling at få overført det beløb, kunden skylder, fra den pågældende bank via BACS. En BACS-overførsel gennemføres hver gang på kundens initiativ. Kunden giver sin bank instruks om at overføre et bestemt beløb fra hans konto til Everything Everywheres konto.

10 En betaling, der foretages på en af de andre i denne doms præmis 7 nævnte måder, giver til gengæld anledning til fakturering af et ekstra gebyr på 3 GBP den følgende måned. Dette gebyr specificeres af Everything Everywhere som »separate payment handling charge« (separat betalingsbehandlingsgebyr, herefter »SPHC«).

11 SPHC faktureres således kunden, der betaler med debet- eller kreditkort og derved via telefon eller internet starter en elektronisk proces, der resulterer i overførsel af det skyldige beløb fra den bank, der har udstedt kortet, til Everything Everywheres konto. Det samme gælder ved kontantbetaling enten ved skranken i en bank eller hos en

agent, der er bemyndiget til at modtage betalingen, navnlig et postkontor, med hvilket Everything Everywhere har indgået en aftale om at modtage sådanne betalinger på selskabets vegne. Everything Everywhere fakturerer også SPHC til kunder, der betaler for mobiltelefonitjenesteydelser med check, hvad enten det sker ved at indlevere checken ved skranken i en bank, som de har valgt, eller ved at sende den til Everything Everywheres bank i en konvolut, hvorpå denne banks adresse er fortrykt.

12 SPHC er fastsat i Everything Everywheres almindelige betingelser. Gebyret er nævnt i brochurerne, hvori Everything Everywhere angiver sine takster, og også på selskabets internetside. Omkring 28 % af Everything Everywheres kunder vælger at betale på andre måder end via betalingsserviceordningen eller en BACS-overførsel og pålægges derfor at betale SPHC.

13 SPHC gælder hverken for kunder, der betaler forud for alle deres mobiltelefonitjenesteydelser ved at kreditere deres kundekonto, eller for erhvervskunder.

14 Everything Everywhere er af den opfattelse, at SPHC skal anses for en modydelse for en betalingsbehandlingsydelse, der foretages mod vederlag, og at gebyret derfor er fritaget for moms i henhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d). I august 2005 indgav Everything Everywhere en anmodning om tilbagebetaling af 4 063 228,08 GBP, der repræsenterede for meget betalt udgående afgift for perioden august 2003 — juli 2005 vedrørende SPHC. Commissioners gav afslag på anmodningen. Everything Everywhere ankede dette afslag til VAT and Duties Tribunal, som stadfæstede Commissioners' afgørelse, idet de fandt, at SPHC var undergivet moms.

15 Everything Everywhere ankede VAT and Duties Tribunals afgørelse til den forelæggende ret. Ifølge sidstnævnte ret vedrører tvisten i det væsentlige spørgsmålet om, hvorvidt SPHC udgør vederlag for en tjenesteydelse, der er særskilt i forhold til ydelsen af telekommunikationstjenester, og som henhører under fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1) og 3).

16 Den forelæggende ret har bl.a. bemærket, at parterne i hovedsagen har vedkendt, at sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), allerede er blevet fortolket af Domstolen i dom af 5. juni 1997, SDC (sag C-2/95, Sml. I, s. 3017), navnlig i dommens præmis 53 og 66, hvor Domstolen fastslog, at for så vidt angår »en transaktion vedrørende overførsler« skal de ydede tjenester medføre, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer. Parterne er dog uenige om, hvad der skal forstås herved.

17 Da High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, finder, at afgørelsen af tvisten i hovedsagen afhænger af fortolkningen af EU-retten, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Hvad karakteriserer en fritagen tjenesteydelse, som »medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer«?, herunder:

a) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ellers ikke ville skulle præsteres af nogen af de finansielle institutioner, som (i) debiterer en konto, (ii) tilsvarende krediterer en anden konto, eller (iii) udfører en opgave, som ligger mellem (i) eller (ii)?

b) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ikke omfatter udførelse af opgaver, som består i at debitere en konto og tilsvarende kreditere en anden konto, men som, når resultatet er en overførsel af beløb, set i bakspejlet kan anses for at være årsagen til denne overførsel?

2) Finder fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), for »transaktioner […] vedrørende […] betalinger [eller] overførsler« anvendelse på en tjenesteydelse, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med kredit- og debetkort, såsom de tjenesteydelser, der er præsteret af skatteyderen i denne sag? Det ønskes navnlig oplyst, om disse tjenesteydelser vil være omfattet af anvendelsesområdet for sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), når skatteyderens overførsel af afviklingsfiler ved dagens afslutning medfører, at kundens konto automatisk debiteres, og skatteyderens konto krediteres.

3) Afhænger besvarelsen af spørgsmål 2 af, hvorvidt skatteyderen selv indhenter autorisationskoder for videre overførsel eller indhenter disse koder gennem sin »acquiring banks« agent?

4) Finder fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1), for »formidling af lån« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skatteyderen i denne sag tilbyder vedrørende betalinger med kreditkort, hvorved kundens kreditkortkonti som følge af disse tjenesteydelser debiteres med yderligere kredit?

5) Finder fritagelsen for »transaktioner […] vedrørende […] betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget via tredjepartsagenter såsom de tjenesteydelser, skatteyderen i denne sag tilbyder gennem Post Office og PayPoint?

6) Finder fritagelsen for »transaktioner […] vedrørende […] betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med check, som sendes til skatteyderen eller dennes agent, idet disse betalinger skal behandles af skatteyderen og dennes bank?

7) Finder fritagelsen for »transaktioner […] vedrørende […] betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skatteyderen i denne sag tilbyder, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget ved skranken i en bank med henblik på, gennem banksystemet, at kreditere skatteyderens bankkonto?

8) Hvilke særlige faktorer skal tages i betragtning ved afgørelsen af, hvorvidt et gebyr (såsom betalingsbehandlingsgebyret i denne sag), som en skatteyder pålægger sin kunde i forbindelse med kundens valg af en særlig betalingsmetode til at foretage betaling til skatteyderen, og som er angivet særskilt i aftaledokumentet og specificeret i fakturaerne til kunderne, er en separat levering i momsmæssig henseende?«

Om de præjudicielle spørgsmål

18 Med disse spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, dels om SPHC udgør vederlag for en tjenesteydelse, der leveres af Everything Everywhere til sine kunder, og som henhører under momsfritagelserne i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1) (fjerde spørgsmål), eller i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) (første til tredje og femte til syvende spørgsmål), dels om ydelsen er særskilt i forhold til ydelsen af mobiltelefonitjenester (ottende spørgsmål).

19 Da SPHC, hvis en sådan tjenesteydelse ikke er særskilt i forhold til ydelsen af mobiltelefonitjenester, skal gives samme afgiftsmæssige behandling som de beløb, der skal betales af sidstnævnte tjenesteydelser (jf. i denne retning dom af 25.2.1999, sag C-349/96, CPP, Sml. I, s. 973, præmis 32, og af 21.6.2007, sag C-453/05, Ludwig, Sml. I, s. 5083, præmis 20), skal ottende spørgsmål undersøges først.

Om ottende spørgsmål

20 Med dette spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om ekstra gebyrer, som en udbyder af telekommunikationstjenesteydelser fakturerer sine kunder, når disse benytter sig af visse betalingsmetoder, udgør vederlag for udbyderens ydelse til sine kunder af betalingsbehandlingstjenester, der i momsmæssig henseende og navnlig med hensyn til anvendelsen af fritagelsesbestemmelserne i sjette direktiv kan anses for en særskilt ydelse i forhold til ydelsen af telekommunikationstjenester.

21 Det fremgår af sjette direktivs artikel 2, at hver enkelt ydelse sædvanligvis skal anses for en særskilt og uafhængig ydelse (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 29, samt dom af 29.3.2007, sag C-111/05, Aktiebolaget NN, Sml. I, s. 2697, præmis 22, og af 19.11.2009, sag C-461/08, Don Bosco Onroerend Goed, Sml. I, s. 11079, præmis 35).

22 En transaktion, der i økonomisk henseende er en enkelt ydelse, må imidlertid ikke kunstigt opdeles for ikke at ændre momssystemets sammenhæng (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 29, dommen i sagen Aktiebolaget NN, præmis 22, og dom af 22.10.2009, sag C-242/08, Swiss Re Germany Holding, Sml. I, s. 10099, præmis 51).

23 En række ydelser, der formelt set er særskilte og kan leveres enkeltvis, og som dermed kan danne grundlag for særskilt afgiftspålæggelse eller afgiftsfritagelse, skal desuden i visse tilfælde anses for at udgøre én enkelt transaktion, såfremt ydelserne ikke er uafhængige af hinanden (jf. dom af 21.2.2008, sag C-425/06, Part Service, Sml. I, s. 897, præmis 51, og af 11.6.2009, sag C-572/07, RLRE Tellmer Property, Sml. I, s. 4983, præmis 18, samt dommen i sagen Don Bosco Onroerend Goed, præmis 36).

24 Dette er navnlig tilfældet, hvor et eller flere elementer må anses for at udgøre hovedydelsen, mens omvendt andre elementer skal anses for sekundære ydelser, der afgiftsmæssigt følger hovedydelsen (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 30, dom af 15.5.2001, sag C-34/99, Primback, Sml. I, s. 3833, præmis 45, dommen i sagen RLRE Tellmer Property, præmis 18, og kendelse af 14.5.2008, forenede sager C-231/07 og C-232/07, Tiercé Ladbroke og Derby, Sml. I, s. 73*, summarisk offentliggørelse, præmis 21).

25 En ydelse skal navnlig anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, når den for kunderne ikke udgør et mål i sig selv, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 30, Primback-dommen, præmis 45, dommen i sagen RLRE Tellmer Property, præmis 18, og kendelsen i de forenede sager Tiercé Ladbroke og Derby, præmis 21).

26 For at afgøre, om den afgiftspligtige person til forbrugeren, forstået som en gennemsnitsforbruger, leverer flere uafhængige hovedydelser eller en enkelt ydelse, må det undersøges, hvad der særligt karakteriserer den pågældende transaktion, og alle omstændigheder, hvorunder transaktionen finder sted, må tages i betragtning (jf. i denne retning CPP-dommen, præmis 28 og 29, dommen i sagen Aktiebolaget NN, præmis 21 og 22, Ludwig-dommen, præmis 17, og kendelsen i sagen Tiercé Ladbroke og Derby, præmis 19 og 20).

27 Det konstateres med hensyn til hovedsagen, at den hovedydelse, der af en udbyder som Everything Everywhere leveres til selskabets kunder, er mobiltelefonitjenesteydelser. Den aktivitet, som virksomheden udøver ved faktureringen for denne tjenesteydelse, navnlig ved at stille en infrastruktur til rådighed for kunderne, der gør det muligt for dem at betale regningerne, ikke alene ved betalingsserviceordningen eller ved en BACS-overførsel, men også med kreditkort, check eller kontanter, udgør ikke for disse kunder et mål i sig selv. Den påståede tjenesteydelse, som disse kunder ikke ville have adgang til uden at gøre brug af mobiltjenesteydelsen, har ikke ud fra disse kunders synsvinkel en selvstændig interesse i forhold til denne tjenesteydelse. Den giver dem blot mulighed for at betale regningerne for mobiltelefonien ved at bruge den betalingsmetode, der passer dem bedst, og gør det desuden muligt for tjenesteyderen at forøge omfanget af salget af den tjenesteydelse, som han leverer som hovedydelse (jf. i denne retning Primback-dommen, præmis 47).

28 Modtagelsen af en betaling og behandlingen af denne er desuden uadskilleligt forbundet med enhver tjenesteydelse, der leveres mod vederlag. Det er uadskilleligt forbundet med en sådan levering, at tjenesteyderen anmoder om betaling og gør de nødvendige bestræbelser for at sikre, at kunden rent faktisk kan foretage en betaling som vederlag for den leverede tjenesteydelse. Enhver metode til betaling for levering af tjenesteydelser indebærer i princippet, at tjenesteyderen tager visse skridt med hensyn til behandlingen af betalingen, selv om omfanget af disse skridt kan variere fra en betalingsmetode til en anden. Ifølge beskrivelsen af de forskellige betalingsmetoder i forelæggelsesafgørelsen kræves det selv ved betaling via betalingsserviceordningen, for at betaling rent faktisk bliver gennemført, at kreditor skal tage et bestemt skridt, nemlig at han skal bruge den fuldmagt, som han har fået, og anmode kundens bank om at foretage en overførsel af det beløb, som skyldes ham (jf. i denne retning dom af 28.10.2010, sag C-175/09, AXA UK, Sml. I, s. 10701, præmis 9, 10 og 33).

29 Den omstændighed, der er fremhævet i ottende spørgsmål, at en særskilt pris for den påståede finansielle tjenesteydelse er angivet som sådan i aftaledokumentet og

specificeret i fakturaerne til kunderne, er ikke i sig selv afgørende. Det følger af Domstolens praksis, at den omstændighed, at en samlet pris faktureres, eller at særskilte priser er blevet fastsat i aftalen, ikke er af afgørende betydning med hensyn til fastlæggelsen af, hvorvidt der er tale om to eller flere særskilte og uafhængige transaktioner eller en enkelt erhvervsmæssig transaktion (jf. i denne retning CPP-dommen, præmis 31, og dom af 27.10.2005, sag C-41/04, Levob Verzekeringen og OV Bank, Sml. I, s. 9433, præmis 25).

30 Everything Everywheres kunder, der betaler deres mobiltelefonregning på en af de måder, som pålægges SPHC, har ikke til hensigt at købe to særskilte ydelser, nemlig en ydelse af mobiltelefoni og en ydelse, hvis formål er at varetage behandlingen af deres betaling. Ud fra kundens synsvinkel må den betalingsbehandlingstjenesteydelse, der påstås leveret af udbyderen af telekommunikationstjenesteydelser til hans kunder, når disse tjenesteydelser betales for ved hjælp af visse betalingsmåder, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende anses for sekundære ydelser i forhold til hovedydelsen i momsmæssig henseende (jf. analogt dom af 22.10.1998, forenede sager C-308/96 og C-94/97, Madgett og Baldwin, Sml. I, s. 6229, præmis 24 og 25).

31 Denne konklusion svækkes ikke af princippet om afgiftsneutralitet, der er uadskilleligt forbundet med det fælles momssystem, og som er til hinder for, at lignende tjenesteydelser, som konkurrerer indbyrdes, behandles forskelligt med hensyn til moms (jf. bl.a. dom af 6.5.2010, sag C-94/09, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 4261, præmis 40, og af 10.6.2010, sag C-58/09, Leo-Libera, Sml. I, s. 5189, præmis 34), idet Everything Everywheres situation er helt anderledes end situationen for en erhvervsdrivende, der til sine kunder leverer finansielle tjenesteydelser som hovedydelse.

32 Ottende spørgsmål skal derfor besvares med, at ekstra gebyrer, som en udbyder af telekommunikationstjenesteydelser fakturerer sine kunder, når disse ikke betaler for disse tjenesteydelser via betalingsserviceordningen eller en BACS-overførsel, men med kreditkort, debetkort eller check eller kontant ved skranken i en bank eller hos en agent, der er bemyndiget til at modtage betaling på vegne af denne tjenesteyder, ikke i momsmæssig henseende udgør vederlag for en tjenesteydelse, der er særskilt og uafhængig i forhold til hovedydelsen, der består i levering af telekommunikationstjenesteydelser.

Om første til syvende spørgsmål

33 Henset til besvarelsen af ottende spørgsmål, er det ufornødent at besvare første til syvende spørgsmål.

Sagens omkostninger

34 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Ekstra gebyrer, som en udbyder af telekommunikationstjenesteydelser fakturerer sine kunder, når disse ikke betaler for disse tjenesteydelser via betalingsserviceordningen eller en overførsel via Bankers' Automated Clearing System, men med kreditkort, debetkort eller check eller kontant ved skranken i en bank eller hos en agent, der er bemyndiget til at modtage betaling på vegne af denne tjenesteyder, udgør ikke i merværdiafgiftsmæssig henseende vederlag for en tjenesteydelse, der er særskilt og uafhængig i forhold til hovedydelsen, der består i levering af telekommunikationstjenesteydelser.

Underskrifter